

DIVADELNÍ TŘEBÍČ 2003

**XII. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA
AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO
A HUDEBNÍHO DIVADLA**

Bud'te v Třebíči vítáni a ať se Vám u nás líbí.

XII. národní přehlídka amatérského činoherního
a hudebního divadla
FEMAD Poděbrady – Divadelní Třebíč

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

14.–18. května 2003

Z pověření Ministerstva kultury České republiky pořádá:

Informační a poradenské středisko pro místní kulturu –
útvar ARTAMA Praha
ve spolupráci s Městem Třebíč

Spolupřadatel:

Svaz českých divadelních ochotníků se sídlem v Praze

Hlavní organizátoři:

Městské kulturní středisko Třebíč
Občanské sdružení Dramatický klub Třebíč

Program Divadelní Třebíče 2003

14. května

- 09.30 h Úvodní porada poroty
 10.00 h **Volně podle O.Wilda: Strašidla cantervillská**
 Malé divadlo Kolín, režie Martin Drahovzal.
 11.50 h Porada poroty (Strašidla cantervillská)
 12.50 h Oběd
 14.00 h **Pauline Daumaleová: Šťastný nový rok**
 DS Karla Čapka MěKS v Třešti, režie Milan Šindelář.
 15.10 h Porada poroty (Šťastný nový rok)
 16.00 h **Slavnostní zahájení Divadelní Třebíče**
a přivítání hostů a poroty v Malovaném domě
 17.30 h **Rozborový seminář (Strašidla cantervillská**
a Šťastný nový rok)
 19.30 h Večeře
 20.00 h **Neil Simon: Biloxi blues**
 Občanské sdružení PrakOta Řetová, režie Markéta Světlíková
 22.10 h Porada poroty (Biloxi blues)
 23.00 h **Rozborový seminář (Biloxi blues)**

15. května

- 10.00 h **D. a V. Martincovi podle R. Kiplinga: Kniha džungle**
 Divadlo Dostavník Přerov, režie Vlasta Hartlová.
 11.40 h Porada poroty (Kniha džungle)
 12.30 h Oběd
 13.30 h **Rozborový seminář (Kniha džungle)**
 15.00 h **Agatha Christie: Deset malých černoušků**
 NaKop Tyjáter Jihlava, režie Karel Brynda.

- 16.40 h Porada poroty (Deset malých černoušků)
 17.30 h **Rozborový seminář (Deset malých černoušků)**
 19.00 h Večeře
 20.00 h **Zoltán Egressy: Portugálie**
 DS Tyl Dačice, režie Otakar Tesař.
 21.40 h Porada poroty (Portugálie)
 22.30 h **Rozborový seminář (Portugálie)**

16. května

- 10.00 h **Josef Tejkl: Amatéři**
 Černí šviháci Kostelec nad Orlicí, režie Josef Tejkl.
 11.10 h Porada poroty (Amatéři)
 12.10 h Oběd
 13.00 h **Rozborový seminář (Amatéři)**
 14.30 h **Ladislav Valeš podle P. O. Enquista: Fajdraricie**
 Rádobydivadlo Klapý, Ladislav Valeš.
 16.00 h Porada poroty (Fajdraricie)
 17.00 h **Rozborový seminář (Fajdraricie)**
 18.30 h Večeře
 19.30 h **Petr Pýcha: Republiku za koně a fotbal**
aneb Obrázky z dějin národa Havlase Pavlaty
 Divadelní spolek Krakonoš Vysoké nad Jizerou, režie Petr Pýcha a Jan Vaverka ml.
 21.40 h Porada poroty (Republiku za koně...)
 22.30 h **Rozborový seminář (Republiku za koně...)**

17. května

- 10.00 h **Luboš Fleischmann podle Franze Kafky: Proměna**
 Divadlo Luna Stochov, režie Luboš Fleischmann.
 11.00 h Porada poroty (Proměna)

- 12.00 h Oběd
- 13.00 h **Rozborový seminář (Proměna)**
- 14.30 h **Jean-Paul Sartre: S vyloučením veřejnosti**
Divadelní spolek Karel Čapek Děčín, režie Vladimír Huk.
- 16.10 h Porada poroty (S vyloučením veřejnosti)
- 16.45 h **Rozborový seminář (S vyloučením veřejnosti)**
- 18.00 h Večeře
- 19.30 h **Karel Tachovský: Mor (Boccacciovské variace)**
Divadelní studio D3 Karlovy Vary, režie Anna Ratajská.
- 21.20 h Porada poroty (Mor)
- 22.15 h **Rozborový seminář (Mor)**
- 23.30 h Závěrečná porada poroty

18. května

- 10.00 h **Dušan Dušek, Fero Lipták, Martin Šulík: Zabíjačka**
Divadlo Commedia Poprad, režie Vlado Benko.
- 11.30 h **Slavnostní zakončení Divadelní Třebíče
a celé Národní přehlídky amatérského činoherního
a hudebního divadla
FEMAD Poděbrady / Divadelní Třebíč**
s předáním ocenění a vyhlášením výsledků,
včetně návrhů pro Jiráskův Hronov 2003
- 12.45 h **Závěrečné setkání účastníků přehlídky**
Forum

Všechna představení Divadelní Třebíče se uskuteční ve velkém sále Národního domu v Třebíči.

Všechny rozborové semináře proběhnou v malém sále Národního domu v Třebíči.

Poznámky:

Malé divadlo Kolín

Volně podle povídky Oscara Wilda

STRAŠIDLA CANTERVILLSKÁ

Režie Martin Drahovzal
Scénář Marti Drahovzal
Výprava a dekorace David Hladík, Milena Špinková,
Nicol Kiššová a Malé divadlo
Hudba Jiří Němeček

Osoby a obsazení

Hiram Otis, velvyslanec USA	Václav Bartoš
Philadelphie, jeho žena	Eva Koberová
Virginie, jejich dcera	Hana Marešová
Washington, jejich syn	Jiří Chum
Pickwick, vévoda	Jakub Veselý
Francis, řidič a donašeč	Lukáš Janeček
Bolton, komorník	Martin Drahovzal
Umneyová, hospodyně	Milena Špinková
Sir Simon z Cantervillu, strašidlo	Lukáš Dědek
Betsy, komorná	Nicol Kiššová

Délka představení 110 minut včetně přestávky.

středa 14. května
10 hodin

O SOUBORU A HŘE

Malé divadlo má v Kolíně již čtyřicetiletou tradici. Poslední roky se věnujeme především tvorbě pro dospělé, kteří z naší dílny znají nejen svéráznou adaptaci „Balady z hadrů“, ale i stihomamnou crazy „Harvey a já“ či nejnovější „Strašidla cantervillská“.

Pro tentokrát jsme zvolili opět komediální žánr, a jako předlohu známou povídku Oscara Wilda. Protože nám ale existující divadelní texty nevyhovovaly, napsali jsme si hru sami. Jako materiál sloužily nejen Wildovy postřehy, ale také naše nápady, které vznikly během improvizčních etud, které předcházely vlastnímu zkoušení. Výsledek se od předlohy značně liší, ale jak věříme, bude i nadále pan Oscar spát klidným spánkem a vy se budete moci alespoň chvíli bezstarostně smát.

Vždy se totiž snažíme řídit heslem: „Hra má být zábavná ale musí mít i ducha“.

PS.: Varování!

Pokud jste zapřísnělými milovníky romantických telenovel, zavřete oči a nasadte si walkmany. Naše hra by vás totiž mohla přinejmenším urazit a to bychom velmi neradi. Při závěrečné děkovačce však můžete tleskat dvakrát tolik.

PS 2: Rada. Při koupi nemovitostí se pořádně informujte kde odpočívají její předchozí majitelé.

Děkujeme za pochopení.

Vaše Malé divadlo Kolín

Premiéry na přelomu tisíciletí: 1996 – Nebojte se strašidel, 1998 – Nejkrásnější válka, 1999 – Balada z hadrů, 2000 – Harvey a já, 2002 – Strašidla cantervillská.

DS Karla Čapka MěKS v Třešti

Pauline Daumaleová

ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK

Režie a scénář

Text sledují

Světla a zvuk

Technická spolupráce

Milan Šindelář

Božena Hanousková a Jitka Havlíčková

Petr Novotný

Jiří Hamták, Jaroslav Hanousek

OSOBY A OBSAZENÍ

Hortensie

Alexandra

Jana Kadlecová

Jana Kodysová

středa 14. května
14 hodin

Délka představení 70 minut bez přestávky.

O HŘE

Soubor se po letech, kdy byly realizovány převážně hry s velkým obsazením (aby si všichni zahráli) sáhnul po tématu komornějším. Vybrána byla komedie francouzské herečky Pauline Daumaleové, která v posledních letech slavila úspěch v Paříži i v mimopařížských divadlech a je mimořádnou hereckou příležitostí pro dvě herečky. Autorka má velký smysl pro živý dialog a jako herečka dobře ví, co znamená stavba situací a rytmus.

Snahou bylo zjistit, zda naše síly jak režijně, tak i herecky stačí na zvládnutí takového úkolu.

Alexandra *No jo, každé si myslí, že je něco zvláštního a nakonec jsme si všichni podobní... Toužíme po velké lásce, toužíme se schoulit do něčí náruče, která nás bude chránit jako maminka náruč, když jsme byli malí. Ale nikdy není jistý, že se nám dostane takové lásky, jaký si zasloužíme.*

Hortensie *To vaše povídání je přílišně veselé.*

Alexandra *Ptala jste se, proč trpíme. Já jenom odpovídám.*

Hortensie *A co tedy máme udělat, abychom byly šťastné?*

Alexandra *Přestat toužit. To je jedinej prostředek. Žít jako asketa, jako tibetský mniš v těch jejich ledovejch horách. Jenomže na to já nemám.*

O SOUBORU

O počátcích ochotnické činnosti v Třešti nejsou konkrétní písemné zprávy, jen z ústního podání pamětníků se můžeme domnívat, že tradice ochotnického diva-

dla v Třešti je stará asi 160–170 roků. Prvním písemným dokumentem je teprve dopis z roku 1847, v němž se dočítáme, že v uvedeném roce „hráli měšťští synkové české divadlo a sice v panské hospodě a tabáčník byl toho hlava“.

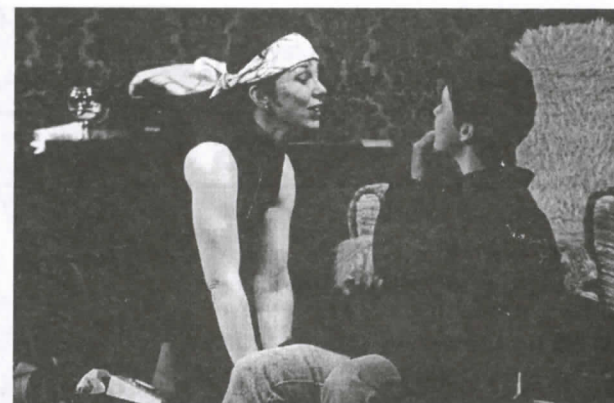
V Třešti působilo v minulosti hned několik divadelních spolků. Divadelní soubor navazuje na tradice Ochotnické jednoty, která byla založena 16. září 1923 a dala si za úkol soustředit nejlepší herce z místa i blízkého okolí a vytvořit tak divadelní soubor, který by se stal významnou součástí kulturního života ve městě.

Po smrti spisovatele Karla Čapka požádala Ochotnická jednota jeho manželku Olgu Scheinpflugovou o souhlas s použitím jeho jména v názvu souboru.

V té době neměl soubor vlastní scénu. V roce 1960 byla dokončena v Třešti stavba kulturního domu, kde divadelníci našli svůj „domov“, ve kterém působí dodnes. Z této doby se datuje i vznik třeštských divadelních přehlídek, které prošly svým vývojem. Zpočátku se jednalo o okresní soutěžní přehlídku, později se nesoutěžilo a před čtyřmi lety se stala krajskou postupovou vícedruhovou přehlídkou.

V posledních letech uvádí DS K.Čapka každoročně na jevišti 2–3 premiéry. Jeho činnost ale není monotematicky zaměřena pouze na divadlo. Divadelníci se již v minulosti, kromě svých představení, věnovali a dodnes věnují mnoha aktivitám v oblasti kultury ve městě. S jejich pomocí jsou realizovány různé druhy pořadů, zabírající široké spektrum žánrů, a zároveň se podílejí na přípravě ostatních kulturních akcí ve městě.

V této sezóně má soubor na repertoáru 3 inscenace: komedii Charleyova teta a Šťastný nový rok, pro dětského diváka pohádku Strašidlo.

Občanské sdružení PrakOta Řetová

Neil Simon

BILOXI BLUES

Režie Markéta Světlíková

OSOBY A OBSAZENÍ

Joseph Wykowski	Jakub Šimek
Roy Seldridge	Josef Pražák
Arnold Epstein	Michal Rydlo
Eugene Morris Jerome	Ondřej Ryska
Seržant Merwin J. Toomey	Daniel Kovačovič
Rowena	Julie Exnerová
Daisy Hannigenová	Julie Exnerová

středa 14. května
20 hodin

Délka představení 130 minut včetně přestávky.

O HŘE

Drama Biloxi Blues slavného amerického autora Neila Simona je rozbitá váza. Z hromádky střípků skládá mozaiku příběhu z roku 1943, kdy na americkém jihu kdesi na řece Mississippi ve výcvikovém táboře U. S. Army rukuje malá skupinka chlapců, kterým je souzeno dospět v muže v bahně, potu a krvi a za zvuků palby a sténání raněných II. světové války. Ve výcvikovém táboře Eugene Morris Jerome poznává, že i ve vlasti mezi spolubojovníky se může člověk cítit jako v cizině, že někdy je třeba se učit rychle, že příměst a čest někdy nejsou prázdné pojmy, že není jen jedna pravda, že síla není jen v pažích, že boj nezačíná až s prvním výstřelem, že v armádě hrozně vaří a vaří vždycky a všude, a že k tomu stát se poddůstojníkem není potřeba celý mozek. Chlapec, který si mimo jiné předsevzal přežít a stát se spisovatelem, tak poznává a zároveň i ukazuje, jak spolu vycházejí lidé, kteří se mají více či méně rádi.

Biloxi Blues je první inscenací souboru PrakOta, který stojí teprve na prahu své tvorby. Nese se v uklidňující zelené barvě a v rytmu blues. Je i o tom, co lidé dělají, když dělají něco, co dělat nechtějí, ale musí.

O SOUBORU

Divadelní společnost Pražákovi kamarádi a Ota je nezávislým amatérským uskupením divadelních nadšenců, které co do vzniku, fungování, přístupu i ohlasu jen stěží nachází sobě obdoby.

Divadelní soubor PrakOta, jak se výstižný, ale poněkud obšírný název často zkracuje, vznikl na přelomu let 2000 a 2001. Použití výrazu „vznikl“ má v této souvislosti daleko větší význam než v běžném kontextu. Soubor PrakOta totiž nebyl „založen“ nějakým klepnutím kladívka na základní kámen, ani nebyl „vytvořen“ máchnutím štětce v náhlé mistrově inspiraci, nýbrž se zvolna a nenápadně rodil, doslova jako poupátko šípkové růže mezi křovisky temného lesa. Myšlenka změnit svět z prken, která jej znamenají, se jednoho, dnes již neurčitelného, letního večera, kdy slunce praží na zelené lučiny, seno voní a alergika pálí do očí, včely bzučí a vpichem do člo-

věka sebevraždy páší, lesy lákají vlhkým stínem a člověk zapomíná, kamže se to lidstvo řítí, zrodila v hlavě pana Oty. Ten si totiž uprostřed této voňavé scenerie uvědomil, že svět je vlastně o mnoho hezčí, než jsme my všichni ochotni připustit, a že cestou, která o této podivné pravdě uvědomit i široké masy dosud nevědoucích, je ukázat svět v jeho zvláštních odlescích právě na jevišti, tomto průzoru do tajemných světů a světových tajemství.

Dějiny jsou k panu Otovi smutně nevďěčné. Jeho jméno jako by nikomu nic neříkalo. Už i v samotném souboru se na něj zapomíná. Již jen jeden člen souboru si dnes dokáže vzpomenout, kdo Ota byl, jak vypadal, možná i tuší, kde by mohl být, ale mlčí. Snad proto, že myšlenky pana Oty jsou důležitější než on sám. Jen soubor sám snad navždy v názvu ponese i jeho jméno.

V současnosti tvoří soubor úzká skupina 3 dam, 6 pánů a Mgr. Markéty Světlíkové, režisérky. Veškeré činnosti související s uměleckými výkony samotnými si soubor zajišťuje sám, počítaje v to dramaturgii, režijní koncepci, výtvarnou stránku představení, technické zajištění i potřebnou právní pomoc. Pozoruhodné je, že soubor neuzivá institutu nápovědy.

Souboru PrakOta kráčí vždy především o vzájemné obohacení diváka a herce, o to, aby divák v divadle něco zažil, něco cítil a o něčem přemýšlel. I samotní herci občas přemýšlejí, a tak si soubor vybírá kusy k nastudování opatrně a obezřetně, doslova jako když motýla do dlaně chytá. Přednost mají témata zajímavá pro obě strany opony před díly notoricky známými či akcentujícími efektnost projevu místo sdělení.

Vzhledem k mnohostranné amatérskosti souboru přibývají nové inscenace velmi zvolna. Vždyť i herci musí žít své životy ve světě před tím, než o něm mohou hrát. Hlavní je podívat se jeden druhému do očí.

KNIHA DŽUNGLE

Scénář	Dagmar a Václav Martincovi
Úprava	Vlasta Hartlová j.h.
Hudba	Zdeněk Hilbert
Režie	Vlasta Hartlová j.h.
Scéna a kostýmy	Hana Dostálová
Světla	Bob Šponar, Alois Zdráhal
Zvuk	Robert Zdráhal
Inspiciet	Ivo Kolařík
Text sleduje	Jitka Lukešová
Produkce	Ivo Kolařík

čtvrtek 15. května
10 hodin

OSOBY A OBSAZENÍ

Prvotní slon	Daška Stoklásková
Mauglí, člověk	Lukáš Vajda
Vlk Akéla, vůdce smečky	Vratislav Lukeš
Vičice Rákšasí, dračice	Renata Bartlová
Vičata, Bílá tlapka	Vendula Nováková
Sivé viče	Tereza Navrátilová
Černý chvost	Lenka Dudová
Medvěd Balů	Dalibor Koutný
Pardál Baghíra	Lenka Floriánová
Skalní had Ká	Ivana Bagarová
Brejlovec Kurun Radža, strážce pokladu	Michal Takáč
Tygr Šér Chán – zabiják	Zdeněk Hilbert
Šakal Tabakí – dojídač	Božena Weiglová
Bílý jelen – mocné paroží	Lenka Dudová
Luňák Číl – posel	Tereza Navrátilová
Vůdce opic	Pavčina Konvičková
Opičí smečka – bandarové	Vendula Nováková, Lenka Dudová, Tereza Navrátilová, Božena Weiglová, Renata Bartlová
Hlas džungle	Radek Hrůza
Člověk	Ivo Kolařík

Délka představení 100 minut včetně přestávky.

O AUTOROVÍ A HŘE

Rudyard Kipling (1865-1936) pocházel z anglické úřednické rodiny usazené v Indii. Umělecké zázemí rodiny (otec malíř a správce muzea v Indii) bylo východiskem a oporou jeho tvorby, která byla ohrožována žurnalistikou a didaktismem. Po studiích na anglické střední škole se v sedmnácti letech vrátil do Indie, kde působil jako žurnalista, pro noviny psal své první básně a povídky, cestoval po Oceánii, Číně, Japonsku a Severní Americe.

Jeho poetická tvorba byla oblíbená. Uspokojovala populární vkus, zájmy a tužby. V jeho poezii se projevil smysl pro parodii a schopnost přizpůsobit tradiční styly vlastním záměrům. Nejvíce vynikl jako autor povídek. Zájem o chod světa poskytl Kiplingovi jedinečnost námětů a obsahu. Měl dar zaznamenat obraty a rčení typická pro určitá zaměstnání a míra představivosti mu umožnila vymyslet lidskou řeč pro hady, slony, zvířecí hrdiny džungle.

Vrcholem jeho prozaického umění jsou dvě knihy džunglí, zvířecí báje o chlapci odchovaném vlky, který se stane pánem zvířat. Životnost Kiplingových příběhů o Mauglí, vyrůstajícím v džungli a formovaném jejími zákony je dáno kouzlem romantických dálek a pohádkovostí. Svě zvířecí hrdiny autor obdařil kromě charakteristických řečí řadou lidských vlastností. Učf Mauglího moudrosti života v džungli a jejich přičiněním se z něj stává nebojácny člověk, který je schopen čelit záludnostem života.

O SOUBORU

Přerovské Divadlo Dostavník táhne svou divadelní káru po české amatérské scéně dobrých 33 roků. Takřka pravidelně se zúčastňujeme se střídavými úspěchy celé řady divadelních přehlídek a festivalů doma (Napajedla, Kojetín, Sázava, Karviná, Sokolov) i v zahraničí (Polsko, Holandsko, Turecko, Slovensko).

Soubor sehrál pět inscenací na národní přehlídce Divadelní Třebíč a třikrát vstoupil na divadelní Olymp – Jiráskův Hronov. Letošní hudební féerie „KNIHA DŽUNGLE“ vybočuje z tradičního muzikálového žánru Dostavníku. Inscenace je významným posunem v dramaturgii souboru.

NaKop Tyjatr Jihlava

Agatha Christie

DESET MALÝCH ČERNOUŠKŮ

Režie Karel Brynda j.h.
Scéna Petr Lebruška

OSOBY A OBSAZENÍ

Rogers	Petr Š. Coufal j.h. / Pavel Holík j.h.
Rogersová	Ludmila Dostálová j. h.
Vera Claythornová	Monika Tesařová
Philip Lombard	Milan Řezníček
Anthony Marston	Zdeněk Příbyl
William Blore	Petr Kočka
Generál Mackenzie	Jiří Musil j.h.
Emily Brentová	Dana Holíková
Sir Lawrence Wargrave	Vladimír Šťastný j.h.
Dr. Armstrongová	Eva Čurdová

čtvrtek 15. května
15.00 hodin

Délka představení 90 minut včetně přestávky.

O AUTORCE

Agatha Christie – „dáma britského impéria“ – tento titul jí v roce 1971 udělila královna Alžběta II.

Narodila se v roce 1890 v Ashfieldu. Studovala v Paříži. Poprvé se vdala v roce 1914, z tohoto manželství má dceru Rosalindu. Po rozvodu (1928) se zanedlouho vdala podruhé. Za druhé světové války pracovala jako dobrovolná sestra a manžel sloužil jako důstojník v severní Africe. Po válce manželé pokračovali v cestách na Dálný Východ. Agatha Christie zemřela ve svém domě ve Wallingfordu v roce 1976.

Z díla: 80 detektivních románů, 14 divadelních her + 7 dalších adaptací jejích knih, 6 romantických románů napsaných pod pseudonymem Mary Westmacot.

Deset malých černoušků je jedním z nejčastěji vydávaných románů. 1939 – kniha, '43 – divadelní hra, '49, '59 – TV film, '65, '75, '89 – film, '87 – ruský film.

O SOUBORU

Jihlavský amatérský divadelní soubor NaKop Tyjatr funguje pod tímto názvem již třetí sezónu. Je vlastně pokračováním dlouholeté činnosti DS Na Kopečku v Jihlavě.

Soubor tvoří asi 20 členů a v posledních letech hraje převážně pro děti a mládež. Tato představení nabízí nejen veřejnosti, dětem v MŠ, ZŠ, pacientům PL Jihlava, ale také zájezdí do kulturních zařízení v blízkém okolí. Divadelní soubor se účastnil také různých divadelních přehlídek (Třeštské divadelní jaro, Pohádkový mlejnek ve Žďáru nad Sázavou, Za dačickou kostku cukru, Znojemský strom pohádek, Dospělí dětem v Havlíčkově Brodě) a získal i mnohá ocenění (Jak se čerti ženili, Ryba ve čtyřech).

Loni jsme po dlouhé době nastudovali večerní představení – detektivku Agathy Christie Deset malých černoušků v režii profesionála – pana Karla Bryndy. Tato hra měla premiéru v květnu 2002.

Pro dětského diváka jsme připravili pohádku O Starého Pekelný mariáš v režii Petra Pazourka jako mikulášskou nadílku – premiéra 8. 12. 2002.

Přehled inscenací DS NaKop Tyjatr

2000 – muzikálová inscenace Štěňata (režie M. Stránský),

2001 – pohádka Šíleně proľhaná princezna (režie P. Pazourek),

2002 – detektivka Deset malých černoušků (režie K. Brynda), pohádka Pekelný mariáš (režie P. Pazourek).

Divadelní spolek Tyl Dačice

Zoltán Egressy

PORTUGÁLIE

Překlad Tatána Dimitrová

Režie Otakar Tesař

Spolupráce na koncepci

inscenace Marie Kotisová a Vladimír Zajíc

Světla Jan Štěbeták

Výběr hudby Dalibor Gondík j. h.

Text sleduje Marie Tomanová a Alena Mátlová

OSOBY A OBSAZENÍ

Mašle Lenka Korbelová

Drobek Lukáš Skupa

Kolík Oldřich Svoboda

Hospodský Stanislav Prokeš

Manželka Alena Kružíková

Řepa Vít Prokopius

Žena Eva Pokorná

Farář Zdeněk Burda

Satanáš Martin Šťastný

čtvrtek 15. května
20. hodin

Délka představení 100 minut bez přestávky.

O HŘE

*Kdo zůstane doma, chce odejít. Kdo je pryč, touží se vrátit.
Drsně humorný obraz současnosti.*

Portugálie znamená totéž co únikový sen, touhu po lepším životě kdesi za hranicemi přízemní banality. Zoltán Egressy, současný maďarský dramatik, situuje svou „hospodskou“ tragikomedii do smyšlené vesnice, podařilo se mu však vytvořit drsný obraz postkomunistické kocoviny vztažitelný na každodennost jakékoli reálné komunity. V této podobnosti čistě náhodné spočívá obliba hry, která překročila maďarské hranice a šíří se středoevropským prostorem.

V oparu hospodských tlachů je ukryto téma, které se – nezávisle na prostoru, čase i době – týká každého z nás: Co je svoboda? Můžeme vystoupit z obvyklých kolejí? Můžeme začít nový život?

O SOUBORU

Divadelní spolek TYL Dačice má za sebou již 119 letou tradici. Kmenovými režiséry jsou Naděje Jahelková (od roku 1973) a Otakar Tesař. Na 54 členů spolku pracuje ve třech sekcích:

- v samotném divadelním spolku ve hrách pro dospělé,
- v divadelním studiu TYLÁČEK (mládež od 8 do 18 let – 23 členů),
- v loutkovém studiu (9 členů).

K největším úspěchům divadelního spolku v posledních letech patří nastudování komedie „Pec“ od Emila Vachka v úpravě Zdeňka Pošívala a v režii Otakara Tesaře, a na nádvoří státního zámku uváděný muzikál „Noc na Karlštejně“ v nastudování režisérského tandemu Naděje Jahelková – Otakar Tesař.

„Pec“ Emila Vachka byla první samostatnou režijní prací Otakara Tesaře, který je členem divadelního spolku od roku 1974.

Tragikomedie Zoltána Egressyho „Portugálie“ je dalším krokem souboru k orientaci na současnou divadelní tvorbu. Inscenace dačických ochotníků je i celorepublikovou premiérou na amatérské scéně.

OREO

Černí šviháci Kostelec nad Orlicí

Josef Tejkl

AMATÉŘI

Hudba	Milan Šána ml.
Režie	Josef Tejkl
Zvuk	Miroslav Vorlík
Světla	David Drtina

OSOBY A OBSAZENÍ

Mědílek	Petr Malý
Morges	Milan Perger st.
Pepíček	Josef Žid
Dr. Stehno	Ludvík Žid
Host do domu	Zbyněk Svoboda
Mrtvola	Antonín Fendrych
Paroh	Tomáš Langr
Tyfus	Jan Jošt
Vaska	František Horčíčka
Mařena	Milan Perger ml.

pátek 16. května
10.00. hodin

Délka představení 70 minut bez přestávky.

O SOUBORU a HŘE

Soubor „Černí šviháci“ se pojmenoval tímto jménem s rozkoší v průběhu vzniku této inscenace. V Kostelci nad Orlicí divadlo dřímalo deset let, naposledy zde nastudovali Smočkovo „Podivné odpoledne Dr. Zvonka Burkeho“.

Životní peripetie a jistě i magnetismus vracejí mou osobu postupně zpět do kosteleckých tenat. A protože v Kostelci jsem prožil celé své mládí, slovo dalo slovo a pláclí jsme si. Mnozí „černí šviháci“ působili již v mém někdejší souboru „Obsazeno“ v Hradci Králové, hostují v „Jesličkách“ a naopak.

K napsání hry mne vybídla náhoda, setkání s autentickým bechyňským funebřákem. Jeho osoba mne vzrušovala svým ahasvérstvím, neboť se podobně jako já s kumpány toulal bechyňskými hospodami různých cenových skupin a různé noblesy, v nichž s nebývalou lehkostí vytipoval své klienty, třímaje nezbytný fernet. Dokázal se s neuvěřitelnou bravurou pohybovat v různých patrech českého lexika, aniž by upřednostňoval suterén před nebeskými výšinami. Z balíku jím servírovaných funebřáckých skazek se mi pak vyloupila tato hříčka.

Byl jsem svatosvatě přesvědčen, že pouze otrlý divák snad přijme tento kód a ten řadový a většinový nás uvrhne do klatby. Frenetické přijetí a plné sály nás zcela zaskočily, jakož i divácké spektrum, v němž stařečkové a babičky, rozesmátí a tleskající, nebyli výjimkou. Překvapivě jsem pozemšťany nerozhněval, snad proto, že nás opět skutečnost předběhla (komplot záchranných služeb s funebřákem v polské Lodži). Bohužel jsem asi rozhněval nebesa, což je už však jiné, daleko horší drama.

Soubor Černí šviháci je nabit energií a zkouší spontánně a rád. Řada zásadních fórů vzniká v průběhu inscenování. Největší devizou tohoto výhradně pánského ansámblu je ryzí ochotnictví a radost z venkovských štací ve vykřičených hospodách, v nichž hostinští rádi opouštějí pípy a výčepy se tak stávají autentickou scénou.

Josef Tejkl

ORF

Rádobydivadlo Klapý
Ladislav Valeš podle P. O. Enquista

FAJDRARICIE

Režie	Ladislav Valeš
Scéna	Pavel Hurych, Kateřina Baranowská
Kostýmy	Kateřina Baranowská
Choreografie	Michal Benda
Výběr hudby	Michal Benda, Veronika Týcová

OSOBY A OBSAZENÍ

Fajdra	Veronika Týcová
Theseus	Pavel Macák
Hippolytos	Lukáš Burda
Aricie	Lénka Šťastná
Theramenes	Jaromír Holfeuer
Oinone	Eva Andělová
Počišťovači, bratři, vojáci	
Savo	Dana Cendrová
Pronto	Eva Frková
Ariel	Liběna Štěpánová
NěkdoKdosiCosi	Blanka Šípová

pátek 16. května
14.30 hodin

Délka představení 90 minut bez přestávky.

O HŘE

Název inscenace, kterou dnes uvidíte, vznikl složením dvou ženských jmen Fajdra a Aricie, hlavních protagonistek celého příběhu.

Fajdraricie – tato složenina, pokud se tomu dá tak říkat, evokuje slovo VARIACE. Fajdraricie je také takovou variací na téma Láska, Vášeň, Přátelství, Rodina...

To vše lze v tomto volném příběhu na pozadí vánočních svátků vystopovat. Na příběhu dvou mladých žen, z nichž jedna je trápena dlouhodobou samotou a nenaplněním manželského svazku a ta druhá brutální křivdou z dětství, za kterou se chce mstít, se odvíjí jejich společná touha směřující k jedinému muži.

Pro znalce mytologického příběhu, ať již z pera Racina či novodobější úpravy pana Enquista, chci uvést, že pomíjíme z principiálního hlediska původní věkový rozdíl obou dramatických postav. Dostáváme se tak zákonitě do jiných, a pro nás v současné době zajímavějších, reflexí na celkové vyznění tohoto díla.

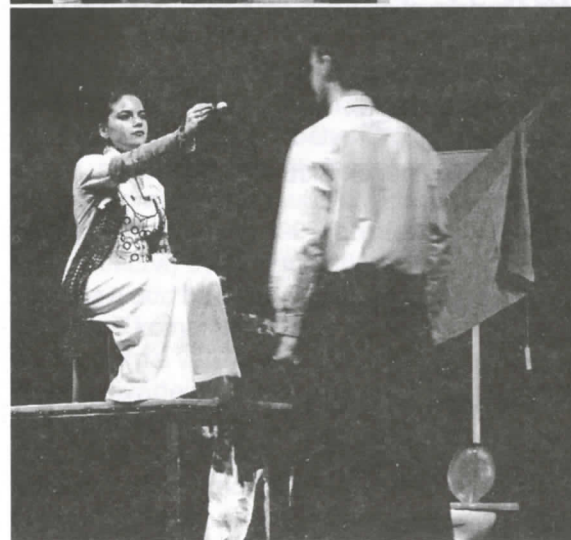
O SOUBORU

Od poslední inscenace „Naše městečko“ uplynuly téměř dva roky. Neznamená to, že jsme odpočívali. Naopak. Pracovali jsme na nových představeních, i když konečný výsledek je jiný.

Inscenace, kterou právě uvidíte, byla kompletně přezkoušena deset dnů před premiérou s novou představitelkou hlavní role.

Současně připravovaná inscenace „Karmelitky“ byla zatím uložena do archivu. Její chvíle ale přijde, stejně jako přijde čas na „Podzimní sonátu“, „Autobus“, „Koně se také střelají“, „Rozmarné léto“ a mnoho dalších projektů, které mi nedávají spát.

Ladislav Valeš

Petr Pýcha

REPUBLIKU ZA KONĚ A FOTBAL ANEB OBRÁZKY Z DĚJIN NÁRODA HAVLASE PAVLATY

Režie	Mgr. Petr Pýcha, Jan Vaverka ml.
Návrh scény	Mgr. Hana Pýchová
Hudba	Jan Hejral st. ve spolupráci s Bedřichem Smetanou
Kostýmy	Josef Hejral st.
Výroba scény	Jan Hejral st., Josef Hejral st., Mgr. Marta Hájková, Rostislav Šalda
Světla	Jan Vaverka ml.
Zvuk	Jan Pohanka
Inspicie	Mgr. Marta Hájková
Náповěда	Eva Nesvadbová, Ivan Macháček
Jevištní mistři	Aleš a David Hejralovi, Václav Šulc

OSOBY A OBSAZENÍ

Havlas Pavlata	Jan Vaverka st.
Švec Hlavatka	Jiří Líbal
Hlavatková	Svatava Hejralová
Sedlák Metelka	Jaromír Vodsedálek
Metelková	Marta Šaldová
Písmák Patočka	Václav Šulc/Zdeněk Skrbek
Kamarád Hanč	Jiří Šalda
Učitel	Martin Hnyk
Policajt Pumr	Ing. Ivan Hanuš
Viktor Dyk	Vladimír Vodsedálek
Kukačka	kukačka
Kohout	RNDr. Kohout
Dále hrají	Hynek zvaný Jednooký, kněz, plačky, ponocný, kobylna Božka a medvěd.

pátek 16. května
19.30 hodin

Délka představení 130 minut včetně přestávky.

O HŘE

„Nejde snad o to, že na scéně sedlák s koněm vyorává brambory, objevuje se postava spisovatele Viktora Dyky, švec novátorsky propaguje málo známou hru fotbal, nebo že se zjevuje duch proroka Pavlaty. V prvé řadě jde o otázky, které představení nabízí. Vznikla by Československá republika nebýt hrstky krkonošských chalupníků? Kdo byli bezejmenní hrdinové, kterým profesor Masaryk mohl děkovat za to, že se nakonec stal hlavou státu? Není na čase odhalit jejich jména?“

(Z dopisu vysokých ochotníků historiku doc. Černému)

O SOUBORU

Divadelní spolek Krakonoš z Vysokého nad Jizerou je ochotnickým spolkem, jehož vznik se datuje do roku 1786. Je tedy nejstarším nepřetržitě fungujícím ochotnickým divadlem v republice. Snad nejdelší přestávka v historii vysokého divadla vznikla v důsledku požáru města 29. července 1834, při němž shořely i divadelní prostory v budově tehdejší radnice. O necelé dva roky později byla však divadelní činnost obnovena.

V roce 1924 vznikla při divadelním spolku Krakonoš loutková scéna. Ta se o rok později přestěhovala ze sálu radnice do nově postavené budovy divadla, nazvané stejně jako samotný divadelní spolek, tedy „Krakonoš“.

V současné době má divadelní spolek přibližně 111 členů. Nepočítáme-li zájezdová představení obou scén (tj. „velkého divadla“ a loutek), sehraje na domácím jevišti ročně okolo 12 představení, z toho 2 až 3 premiérová. Loutková scéna hraje do roka zhruba 15 x. Hraje se pravidelně v období vánočních a velikonočních svátků a příležitostně i během roku. Uvedená čísla nejsou nikterak ohromující, avšak „nejen divadlem živ jest divadelní spolek“. Jedním z hlavních předpokladů pro hraní divadla je fungující divadelní budova. Ta naše byla postavena členy spolku v roce 1925 a roku 1991 (po předchozích desetiletích nepřístupnosti soukromého vlastnictví) byla do majetku spolku opět navracena. Tak jako každá legrace i provoz a údržba divadelní budovy něco stojí. Proto do naší činnosti spadají i akce víceméně komerční, jako je pronájem malého či velkého sálu divadla k různým soukromým a veřejným akcím, včetně zajištění případného občerstvení nebo půjčování divadelních kostýmů a rekvizit. Mimoto pořádáme i nedivadelní akce, z nichž je možno jmenovat každoroční divadelní ples, dětský maškarní bál, dětský den, apod. Největší divadelní akcí je však již od roku 1971 Národní přehlídka venkovských divadelních souborů „Krakonošův divadelní podzim“, jehož pořadatelem je právě vysoký divadelní spolek.

Divadlo Luna Stochov

Luboš Fleischmann podle Franze Kafky

PROMĚNA

Scéna, režie Luboš Fleischmann
Kostýmy Šárka Vyskočilová
Hudba Roman Rejna j. h. (v části „Úmrtí“ je použita
hudba Sergeje Rachmaninova)

OSOBY A OBSAZENÍ

Řehoř Radovan Doubrava
Matka Aranka Chlivényiová
Otec Petr Bláha Nejedlý j. h.
Markéta Michaela Böhmová
Prokurista Luboš Fleischmann
Služebná Šárka Vyskočilová
Nájemníci a pánové Petr Zemek, Jaroslav Vrba

sobota 17. května
10.30 hodin

Délka představení 60 minut bez přestávky.

O HŘE

Když jsem poprvé v roce 1996 zdramatizoval Franze Kafku, bylo to pro mne velice vzrušující. Hrdinové jeho příběhů prožívají zdánlivě své skryté příběhy. Opravdu však jen zdánlivě. Prakticky jsou otevřeny všem těm z nás, kdo si je chceme nechat vyprávět. Jsou mixem reality a snů, jsou dojemné, působivé a také vtipné. Již tehdy jsem věděl, že se ke Kafkovým příběhům vrátím. A při výběru z jeho díla mě nejvíce přitahovala právě Proměna.

Povídka Proměna je jednou z Kafkových nejznámějších prací. Dovolil jsem si převést tento příběh na jeviště. Ostatně – již takoví odvážlivci byli. Kostra a snad i vyznění zůstalo. Nepoužil jsem však motivu proměňujícího se Řehoře v brouka, ale změnu v tomto směru reálnější – totiž Řehořovo onemocnění, strach z čehosi nebo prostě motiv lidské slabosti. Ta – i v názvu zmíněná – Proměna se pak samozřejmě týká především Řehořova okolí, jeho pokleslosti, malosti a zrudnosti.

Dovolte nám tedy vyprávět příběh o životě a lidech, kteří morálně a lidsky spadnou až na samé dno. Věříme, že se nudit nebudete. A kdyby snad ano, odpusťte nám to...

Luboš Fleischmann

O SOUBORU

Divadlo Luna Stochov

- vzniklo v prosinci 1994,
- uskutečnilo první premiéru v květnu 1995: S. I. Witkiewicz – Blázen a jeptiška,
- v roce 1996 osvětila múza a uvedlo vlastní dramatizaci povídek pražského německého spisovatele Franze Kafky pod názvem „On a oni, aneb Může to potkat i Vás...“,
- v roce 1997 uskutečnilo zahraniční zájezd I Hanau nad Mohanem (Německo) s výše uvedenou dramatizací Kafkových povídek,
- v roce 1997 se pustilo do své první opravdové komedie a uvedlo hru Jacquese Préverta „Roura k rouře pasuje, aneb Vzorně svorná rodina“,
- v roce 1998 se zúčastnilo národní přehlídky Šrámkův Písek (Roura k rouře pasuje),
- v roce 1999 se zamilovalo do hry „Pokojíček“ Jana Antonína Pitínského a na podzim téhož roku ji předvedlo stochovským divákům,
- se zúčastnilo v roce 2000 národní přehlídky Divadelní Třebíč (Pokojíček),
- po několika individuálních cenách a velké zkušenosti a absolvování herectví na DAMU opustila Nataša Gáčová (prý jen zatím) a přešla k neméně zdatnému souboru, do profesionálního Činoherního studia v Ústí nad Labem,
- uvedlo v roce 2001 příběh z rodinného prostředí, hru Arnošta Goldflama „Horror“,
- se s „Horrorem“ zúčastnilo národní přehlídky amatérského činoherního divadla FEMAD Poděbrady / Divadelní Třebíč 2002,
- v rámci Umělecky roztomilého seskupení Milana Pokorného a spol. uvedlo 12. 10. 2002 premiéru hry Marie Litošové „Putování Tří králů, aneb Cesta do Betléma“,
- na leden 2003 připravilo hru Luboše Fleischmanna „Proměna“, kterou napsal podle povídky Franze Kafky,
- uvedlo 20. 2. 2003 premiéru inscenace hry J. M. Syngeho „Hrdina západu“ pod režijním vedením Kateřiny Baranowské,
- a nyní již přeje všem divákům nezapomenutelné divadelní zážitky a těší se na další a další shledání...

Divadelní spolek Karel Čapek Děčín

Jean-Paul Sartre

S VYLOUČENÍM VEŘEJNOSTI

Přeložil Antonín J. Liehm

Režie Vladimír Huk

OSOBY A OBSAZENÍ

Garcin	Milan Rosenkranc
Ines	Ludmila Panenková
Estelle	Ludka Kráslová
Číšník	Vladimír Hercík

sobota 17. května
14.30 hodin

Délka představení 100 minut bez přestávky.

O HŘE

Francouzský básník Robert Desnos má ve své básni „Co vyprávěly skály“ verš: „...nesmírný sloup z mramoru Pochybnosti zcela sám podbírám oblohu nad mou hlavou...“ Množství zdánlivě patřičných otázek a zdánlivě přesných odpovědí, které se tváří tak, že určitě přinesou do bezbřehé kaše života řád a dál půjde všechno jako po másle, staví do čela luštitelů filozofa, kterému, co naplat, je mnohé z toho jasné.

Známé materialistické dilema, předchází-li vejce slepici, či slepice vejce, samozřejmě odpadá, stojí-li na počátku Bůh. Je totiž jedno, montoval-li kura z jednotlivých dílů či rovnou naprogramoval vejce.

Autor této divadelní hry, francouzský filozof Jean-Paul Sartre, a priori předpokládá, že peklo existuje. Volat, že to není pravda, je samozřejmě možné. Kam se ale dostaneme? Pokud není peklo, není ani nebe. Pokud není nebe, není ani Bůh. Co tedy bylo na počátku? Slepice nebo vejce? A tak dokola.

Hra „S vyloučením veřejnosti“ by mohla mít také podtitul „...aneb Peklo trochu jinak“. Naše zkušenosti s peklem, potažmo nakonec i s nebem, jsou z velké části pohádkové. Zprávy těch, kteří přežili svou klinickou smrt a poté se mezi nás vrátili, popisují převážně kontakt s tou světlejší stránkou věci. O pekle toho tedy víme setsakra málo. Dantovo peklo je pro současníka příliš vzdálené, pohádkové zase příliš naivní. Oproti tomu peklo pana Sartra se nám nezdá ani vzdálené a naivní už vůbec ne. A navíc hlavní mužský hrdina větou „Estelle, my z pekla vyjdeme“ předpokládá, pokud se to podaří, že v nebi je to rozhodně lepší. Proč by to jinak říkal? No řekněte.

Dobrou zábavu přejí tvůrci představení.

O SOUBORU

Divadelní spolek Karel Čapek Děčín existuje od roku 1946. V nejčinnější éře, v letech 1947–1948, měl na 120 členů a vlastní divadlo. Od poloviny 50. let činnost postupně odumírala a počátkem 60. let téměř vymizela, ale v roce 1967 došlo k jejímu obnovení. Od té doby soubor pracuje koncepčně na uvádění her pro dospělé i pro děti. Účastní se pravidelně i soutěží jednoaktových her, monologů a dialogů v rámci Svazu českých divadelních ochotníků.

Nejúspěšnějšími tituly posledních dvaceti let byly „Vévodkyně valdštejnských vojsk“ Oldřicha Daňka, „Generálka“ Jiřího Hubače, „Povídky z kapes“ Karla Čapka, „Tzv. sci-fi“ Arnošta Goldflama, „Víteř ve větvích sasafrasů“ René de Obaldii, „Leona a nebožka“ Georgese Feydeaua, „Vrahova matka“ E. E. Kische a letošní představení „S vyloučením veřejnosti“ Jean-Paul Sartra.

K nejvýznamnějším režisérům po roce 1967 patřili František Pflanzler, Jan Kumprecht, Rudolf Lusk, Josef Doležal, František Staněk, Rudolf Felzmann j. h. a Pavel Panenka.

Soubor má dnes statut občanského sdružení. Má 25 činných členů, z nichž nejstaršími jsou pamětnice Naděžda Nová a Eva Dědičová. Eva Dědičová je dokonce zakládající členkou z roku 1946 (bylo jí tehdy 16 let) a je dcerou Josefa Dědiče, který se do historie zapsal jako jeden z nejlepších herců souboru vůbec. Soubor řídí pětičlenný výbor v čele s předsedkyní Ludmilou Panenkovou.

Divadelní studio D3 Karlovy Vary

Karel Tachovský

MOR (BOCCACCIOVSKÉ VARIACE)

Dramaturgie	Petra Kohutová
Režie	Anna Ratajská
Asistent režie	Jan Hnilička
Scéna	Jan Hnilička
Hudba	Marek Štifter a Pavel Fanta

OSOBY A OBSAZENÍ

Pamfilo	Viktor Braunreiter j..h.
Filostrato	Petr Richter
Dioneo	Jaroslav Weinlich
Pampinea	Šárka Žižková
Fiametta	Lilia Lazutkina
Emilia	Eliška Huberová
Lauretta	Miroslava Exnerová
Elisa	Zuzana Koubová
Neifile	Lenka Hodoušová
Pochovávači	Ladislav Fíman, Zuzana Töröková, Martin Círk, Lev Havlíček, Adam Knap, Madlenka Hniličková

sobota 17. května
19.30 hodin

Délka představení 110 minut včetně přestávk.

O HŘE, NEBO RADĚJI POZNEJME AUTORA

Karel Tachovský, brněnský autor, redaktor a publicista, se narodil v roce 1926. Působil v poválečných Lidových novinách a v Hostu do domu. V šedesátých letech pracoval jako dramaturg rozhlasových her, vytvořil kolem sebe autorský kruh z řad zralých i začínajících spisovatelů, díky čemuž se rozhlasová tvorba dostala na úroveň odpovídající rozhlasové dramatice dalších evropských zemí.

Z jeho rozhlasových her jsou nejvíce ceněny „Kudy bloudí Odysseus?“ a „Chartná paměť pana Z“. Ochotně postupoval riziko uvádět v rozhlase autory typu Milana Uhdeho či Ludvíka Kundery. Své texty uplatňoval v prvních inscenacích Večerního Brna, v brněnském nakladatelství Blok vydal sbírky básní „Netečné nebe“ a „Hodiny a orloje“. Na počátku normalizace musel odejít z rozhlasu (tehdy snad začal používat pseudonym Karel Kalenda) a živil se jako pomocný dělník a expe-

dient v Královopolské strojírně, později jako subalterní pracovník v Moravské galerii. V té době publikoval v Programu Státního divadla v Brně, zpracovával pohádkové motivy a legendy pro brněnské televizní studio, psal libreta ke dvěma operám a oratoriu brněnského skladatele Zdeňka Zouhara. Divadlo bratří Mrštíků (dnes Městské divadlo Brno) uvedlo – jako jediné – jeho divadelní hru „Mor“ (premiéra 4. 4. 1987).

Zemřel 29. dubna 1989 dva měsíce po svých šedesátých narozeninách.

Zpracováno z materiálů Víta Závodského.

O SOUBORU

Divadelní studio D 3 je nejstarším ochotnickým souborem v lázeňském městě Karlovy Vary. Pracuje nepřetržitě od roku 1961 a za dobu své existence nastudoval 109 inscenací. Členům souboru se nepodařilo vybudovat si vlastní scénu – v současné době zkouší a uvádí svá představení na scéně Městského divadla HUSOVKA.

Tvrdá konkurence profesionálního divadla nejen karlovarského, ale i zájezdových pražských divadel nutí vedení souboru hledat vlastní cestu v dramaturgii a uvádět inscenace, dávající možnost osobitého výkladu dramaturgie a režie, a na profesionálních scénách málo frekventovaných. V posledních letech např. „Hodina mezi psem a vlkem“ Daniely Fischerové (60. JH 1990), „Čtyřicet zlosynů a jedno neviňátko“ Oldřicha Daňka (Divadelní Třebíč 1998), autorské představení „Škola hrou“ (61. JH 1991). K tomuto výčtu patří i nezapomenutelných „Třináct vůní“ (52. JH 1982).

Soubor zůstává věren svému názvu „Divadelní studio“ a do svých řad získává stále nové mladé herecké talenty. Je to však nekonečná práce, protože ti mladí lidé zpravidla čtyři roky v Karlových Varech studují a po maturitě odchází do svých domovů nebo na vysoké školy a tak se soubor neustále obnovuje.

Soubor je spolupořadatelem západočeských oblastních přehlídek amatérského divadla po boku západočeské oblastní organizace Svazu českých divadelních ochotníků, jejíž je členem.

Vlastimil Ondráček

Divadlo Commedia Poprad

Dušan Dušek, Fero Lipták, Martin Šulík

ZABÍJAČKA

Úprava a réžia	Vlado Benko
Scénografia	Marián Čižmárik
Hudba	Vincent Jaš
Inšpicient	Mária Šebestová

OSOBY A OBSAZENÍ

Otec	Vlado Benko
Matka	Dušan Kubáň
Jožko	Vincent Jaš
Ježiš	Vladislav Val'ko

neděle 18. května
10.00 hodin

Délka představení 60 minut.

O HŘE

V repertoáru Divadla COMMEDIA sa tituly z pôvodnej slovenskej dramatickej tvorby dajú spočítať na prstoch jednej ruky (J. Solovič: Žobrácke dobrodružstvo, J. Kedro - Kuchárky z Ovseného, I. Bukovčan - Slučka pre dvoch, J. Grajchman - Kto zaplatí nohavice? F. Švantner - Šabľa).

Slovenskú klasiku i súčasnú dramatickú tvorbu hrávalo a hráva na Slovensku veľmi veľa súborov. Naša dramaturgia bola z iného cesta, nás lákal Dorst, Maeterlinck, Čechov, Dürrenmatt, Erdman... Lenže keď sa mi dostal do rúk text Zabíjačka od D. Duška, F. Liptáka a M. Šulíka, nemohol som odolať a jednoznačne som ju zaradil do repertoáru COMMEDIE. Títo traja tvorcovia, ktorí sú predovšetkým filmári (vynikajúce a ocenené filmy na celom svete Všetko čo mám rád, Záhrada, Orbis pictus, Krajinka sú toho dôkazom), dali na papier všetko, čo ja nesmierne milujem v divadle. Smiech sa tu mieša so smútkom, absurdita s realitou. Nájdeme tu faloš a pretváрку, ľahostajnosť a bezcitnosť, ale aj nehu a poéziu.

Zabíjačka je jedna veľká metafora. Už dávno sa nezabíjajú zvieratá len na prežitie. Naopak, už dávno sa zabíja z pasie, z rozkoše! A zabíť sa môže prasa, krava, ovca, ale zabíja sa aj cit, láska – a čo je najhoršie, dokážeme zabíť aj svoje vlastné dieťa! A na to sa nemôže pozerať ani Kristus z kríža...

Zabíjačka je dokument o živote. O nás. Je to jednoduchý, krutý, ale pravdivý pohľad do kuchyne, akých je vôkol nás neúrekom.

Vlado Benko

O SOUBORU

Kronikári divadelných súborov sú takí zvláštne šľahnutí, akoby im zopárkrát spadla ťažká kronika na hlavu... S nadšením typickým pre ochotníkov napíšu zlatými písmenami do kroniky, že súbor vznikol cca v roku 1920, a tak teda oslavujeme krásnych 80 rokov svojho trvania, ale že v rokoch 1948 – 1991 nenaštudoval žiadnu hru, to im akosi neprekáža...

Divadlo COMMEDIA Poprad patrí, chvalabohu, k výnimkám, kde je činnosť systematická a nepretržitá od roku 1968. Pod vedením Vlada Benka naštudoval súbor rok čo rok divadelnú inscenáciu a uskutočnil množstvo jej repríz v blízkych tatranských zotavovniach a liečebniach.

Presná evidencia predstavení neexistuje, ale nazdávame sa, že už sme dávno prekročili cifru 2000 a videlo nás za tie roky vyše 35 000 divákov. A nielen na Slovensku. Komediantom z Popradu tleskali diváci v Portugalsku, Nemecku, Rakúsku, Chorvátsku, Kanade, Švajčiarsku a v Tunisku.

Na vytúženej Scénickej žatve, na tom slovenskom ochotníckom Olympe, sa súbor predstavil: v roku 1978 – P. A. Breal: Husári, v roku 1992 – N. V. Gogol: Nos, v roku 1995 – S. Canev: Jana z Arku, Boh a kat, v roku 2000 – B. Vian: Budovateľia ríše, v roku 2002 – D. Dušek – F. Lipták – M. Šulík: Zabíjačka.

Divadlo COMMEDIA z Popradu sa už takmer tridsaťpäť rokov prihovára ľuďom svojou hravosťou, ľudovou poetikou, svojským humorom. Svojou nevtieranou formou vie publiku predložiť závažné otázky a problémy, vie na ne odpovedať a rovnako nenásilne ukázať svoj pohľad na svet, na život, na človeka. Vie rozosmiať, vie rozplakať. Podáva jasný dôkaz o tom, že v človeku je duch činný a tvorivý, a ak sa otvorí a zveľaďuje, začínajú sa diať veci veľkých rozmerov. Aj na malom javisku.

IPOS – ARTAMA

Blanická 4, P. O. BOX 12,
120 21 Praha 2.

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO TŘEBÍČ

Národní dům, Karlovo náměstí 47
Telefon, fax: 568 84 15 76
E-mail: mks@nexta.cz

Kulturní a informační centrum Poděbrady, s. r. o.,

náměstí Jiřího 1/I., Poděbrady
Adresa pro korespondenci:

Kulturní a informační centrum Poděbrady, s. r. o., P. O. Box 68, 290 01 Poděbrady.
Telefon/fax: 325 61 25 05, 61 10 90
E-mail: divadlo@kic-podebrady.cz,
<http://www.kic-podebrady.cz>

Poznámky:

FEMAD Poděbrady / Divadelní Třebíč vydalo Informační středisko pro místní kulturu – útvar ARTAMA Praha. Předtisková příprava: Kulturní a informační centrum Poděbrady, s. r. o. Vytiskl F print, Tyršova 1, 288 02 Nymburk, telefon 325 51 41 25. Náklad 800 výtisků. Květen 2003.